

SEVEROVÝCHOD PRAHY –

lesy, parkem i přes pole ke zřícenině hradu

Datum: sobota 29. března 2014

Jízdní řád:

T A M	Pardubice	6.59 (R 892) – sraz v hale v dostatečném předstihu před odjezdem
	Praha hl. n.	8.13
		8.43 (os.)
	Praha-Satalice	9.04

Z P Ě T	Praha-Vinoř, hřbitov	14.–16./33 (autobus MHD, linka185)
	Praha-Letňany, metro C	doba jízdy 18 min.
		15.–17./00 , dále interval 7–8 min.
	Praha hl. n.	doba jízdy 17 min.
15.–17./11; 39; 52 (EC, IC nebo R)		

Jízdné:

Je možno si koupit současně zpáteční jízdenku do stanice Praha hl. n. a jednosměrovou Praha hl. n. – Praha, Satalice, nebo v Praze jízdenku MHD – ceník viz dále.

Pro zpáteční cestu je potřeba jízdenka v hodnotě 32 Kč.

Všichni senioři nad 70 let věku mají jízdu v autobusu a v metru zdarma, pro cestu vlakem toto neplatí. Senioři od 60 do 70 let mohou s jízdenkou MHD jezdit za poloviční jízdné (12/16 Kč) pouze s průkazkou PID „Senior 60–70“.

	Pardubice – Praha hl. n. zpáteční	P. hl. n. – P., Satalice
Obyčejné	279 Kč	28 Kč
IN 25, důchodci nad 70 let	209 Kč	21 Kč
jízdenka MHD		24 Kč

skupinová jízdenka – sleva z obyčejného jízdného

1. osoba	žádná
2. osoba	25 %
3. a každá další	50 %
zpáteční Skupinová jízdenka	dalších 5 %

Vyražte do nového jara v dobrých botách a v dobré náladě!

Miloš Kajzrlík

Trasa: od nádraží ul. K Nádraží ke kruhovému objezdu, dále doprava ul. K Radonicům (kolem ÚMČ P.-Satalice) ke konečné autobusu MHD u parku – ŽI (zároveň NS Vnořský park a Satalická bažantnice) Vnoř – rozc. u zámku Ctěnice – Přezletice – **cyklotrasa 0034** Podolanka – Jenštejn (*zajištěna cca 20min. prohlídka hradu v čase 13.15–13.30 hod., vstupné: dospělí 40 Kč, důchodci, studenti, děti 30 Kč, hromadné děti, studenti, důchodci 25 Kč, hromadné dospělí 35 Kč – hromadné vstupné od 6 osob*) – Č Cukrovarský rybník – Vnoř = **15 km**.

Převažují lesní cesty (při mokru může být místy horší průchod, ne ale nebezpečný), v městské zástavbě jsou asfaltové komunikace. Profil je většinou rovinný s minimem drobného převýšení.

Mapa: edice KČT č. 37 Okolí Prahy – východ.

Turisticko-vlastivědný přehled:

Praha-Satalice (městská část od roku 1974, obvod Praha 9)

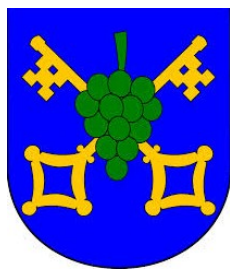
Ves se od roku 1374 nazývala *Sotalice*. Existují přitom dva výklady vzniku tohoto jména: 1) ves lidí Sotalových, 2) přezdívka z dřívějšího slova *sotat* = strčit do někoho, udeřit někým o zem apod. (*sota* = rána), tedy ves *sotalů* = strkačů a rváčů. Historickou památkou je jednolodní kaple sv. Anny z roku 1730, autorem návrhu mohl být K. I. Dienzenhofer. Popud k rozšíření a výzdobě původní malé kapličky ze 16. století vzešel od hraběnky Šporkové, která při projíždce obcí nečekaně porodila, přitom vzývala sv. Annu.

Bažantnice v Satalicích

Dnešní chráněnou státní přírodní rezervaci se starými stromy, vzácnými druhy hmyzu a četnými ptačími hnízdišti založil v 18. století na šestnácti hektarech šlechtický rod Černínů z Chudenic. Z původní barokní kompozice se dochovala hájovna a čtyřstrom – kopeček v popředí je zbytek po altánu. Alej kaštanů pochází z období kolem roku 1890. Černínové zde chovali jeleny a daňky, střeleb na holuby se zúčastnil i František Ferdinand d'Este a arcivévoda Karel, pozdější poslední habsburský císař.

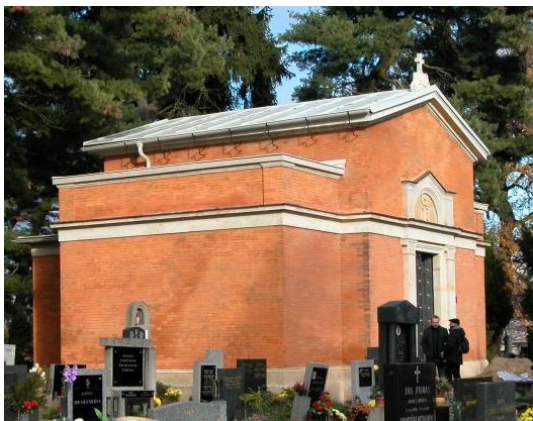
Naučná stezka Satalická bažantnice – Vinořský park (cca 3,5 kilometru, 9 zastávek)

Stezku zřídila v listopadu 2008 ZO ČSOP *Natura, quo vadis? (Přírodo, kam kráčíš?)*. Za lesním komplexem Satalická bažantnice následuje úzké podmáčené údolí s pískovcovými skalkami a s archeologickou lokalitou – slovanským hradištěm, v závěru vede původně přírodně-krajinářským parkem vinořského zámku.

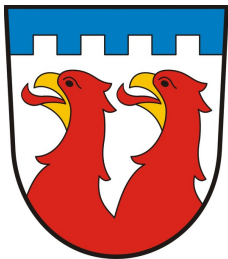
Praha-Vinoř (městská část od roku 1976, obvod Praha 9)

Staré historické sídlo prvně písemně uvádí zmínka z roku 1088 v souvislosti s darováním tehdejší obce *Uinar* prvním českým králem Vratislavem II. vyšehradské kapitule. Nejstarší památkou je původně románský kostel Povýšení sv. Kříže, barokně přestavěný v letech 1727–1728 F. M. Kaňkou. Od stejného stavitele pochází i dominantní zámek, nyní využívaný ministerstvem vnitra. Po třicetileté válce byla obec 267 let v majetku Černínů z Chudenic. Rod má na hřbitově hrobku se 36 sklípky na rakve, poslední Černín do ní byl pohřben v roce 1813 – viz snímek. V parčíku před hřbitovem stojí mj. hrob vojáků Rudé armády a po jednom pomníku obětem 1. i 2. světové války. K obci patří osada Ctěnice se zámek, původně vodní tvrzí z roku 1286. V současnosti patří Muzeu hlavního města Prahy.

Občerstvení: Obě jmenované restaurace mají podle svých webových adres v sobotu v době oběda otevřeno, nabízejí i menu v cenách 80–120 Kč, kompletní jídelníček na uvedených webech.

- Restaurace U Černínů (www.ucerninu.cz)
- Restaurace pod Vinořským zámekem (www.restaurace-podzamkem.cz)

Jenštejn

První obec v okrese Praha-východ začíná hned za hranicemi Prahy. Vznikla při založení stejnojmenného hradu. V letech 1655–1660 byla povýšena na městečko s trhovými právy. Jako městečko se uváděla ještě počátkem 20. století. Kolektivizace zemědělství po únoru 1948 a socialistické budování ale velice výrazně negativně ovlivnily dosavadní příznivý rozvoj. „Vyšší místa“ mj. rozhodla zařadit ji mezi obce „na dožití“, nebyla tedy možná výstavba nových domů, prakticky to znamenalo její zánik. V blízkém chráněném údolí Vinořského potoka navíc vznikla ohromná skládka pro odpad z pražských podniků (přivezlo ho tam 1200 vlaků), popílek ze sléváren, kůru z pily, umělohmotný odpad všeho druhu, zbytky kabelů, cívky od kabelů, pneumatiky i odpad z budování metra.

Nevelký, vodou chráněný hrad *Jencenstein* = Jencův kámen postavil na nízké pískovcové skalce na konci mělkého údolí potoka Choboty ve 30. letech 14. století Jenec z Janovic. Tohoto dvorského sudího uvádí poprvé jako jeho majitele písemná zmínka z roku 1341. Dostavba hradu se ale patrně uskutečnila za notáře královské komory Pavla z Vlašimě, který jej koupil kolem roku 1368, kdy je také prvně označován jako Pavel z Jenštejna (*Paulus de Jencenstein*). Velkoryse ho nechal přebudovat nejvýznamnější majitel, třetí pražský arcibiskup Jan z Jenštejna. Počínaje 16. stoletím ale již nebyl obýván, zprávy z počátku následujícího století ho zmiňují jako pustý. Za třicetileté války ho v roce 1640 vypálili Švédové. Veřejnost mohla zříceninu poprvé navštívit v roce 1977. Dominantní okrouhlá věž okolní rovinaté krajiny představuje výborné rozhledové místo. Uvnitř a ve vedlejším bývalém strážním domku instalovalo v roce 2010 Oblastní muzeum Praha-východ v Brandýse nad Labem menší expozici o stavebním a historickém vývoji hradu, archeologickém výzkumu i o novodobé historii a etnografii obce. Hrad je v současnosti majetkem obce.